

който да не се преклони на сждбата, която искаше отъ тѣхъ нови усилия, нови жертви предъ олтаря на отечеството.

Занизаха се отново дългитѣ дружинни колони. Понеже 1-а дружина бѣ най-изтощена и дала най-голѣми жертви, бѣше ѝ опредѣлено да се насочи къмъ Злеповския постъ. Но уви! Сждбата ѝ поднесе нова горчива чаша, която тя стоически поднесе до изтощенитѣ ѝ кървави устни. Понеже единъ цѣлъ ескадронъ не можа да намѣри 3-а дружина отъ полка, която трѣбваше да застане, като резервъ задъ частитѣ отъ 2-а дивизия, които заеха позицията срещу върха Голашъ, заповѣда се на 1-а дружина да направи това. Дружината безропотно тръгна и застана като резервъ на бригадата на полковникъ Козаровъ, чиито полкове бѣха срещу страхотния Голашъ. Бригадниятъ командиръ дойде при дружината, събра всички офицери и съ твърдъ и заповѣднически гласъ предаде, „че тежката артилерия днесъ водила успешенъ бой съ французитѣ и теленитѣ мрежи на в. Голашъ били разрушени. Утре 25-и ноемврий цѣлата дивизия щѣла да атакува врага. Налагало се, сжщия день рано сутринята да се извърши нощна атака, за да се направи пробивъ на този връхъ и се облекчатъ действията на съседнитѣ полкове. Нашата първа дружина трѣбвало да заеме още тази нощъ изходното си положение, като съвмѣстно съ една дружина отъ 9-и пех. на Н. Ц. В. Клементина полкъ, да произведе нощна атака на Голашъ.“

При думата, „Голашъ“ на всички настрѣхнаха коситѣ. Голашъ, това бѣ гробницата на 4-а дружина отъ полка презъ време на четиридесетъ дневни боеве на Чепели Балканъ. На Голашъ, тамъ бѣха останали презъ сжщитѣ боеве духоветѣ на хвърковатия взводъ на офицерския кандидатъ Любенъ Василевъ, който се стопи като лавина предъ бѣснитѣ атаки на цѣла французка дружина, но... тѣ спасиха честта на българското оржие.

Дружината съ непоколебима твърдостъ и стоицизмъ посрѣщна страшната заповѣдъ. Всички стиснаха зѣби и върнитѣ си дружки пушки и съ твърда войнишка крачка закрачиха къмъ неизвестността.

Тиха есенна нощъ, която съ чернитѣ си като смола криле, бѣше забулила настрѣхналия, като церберъ, Голашъ. Отъ време на време, въздуха бѣ продиранъ отъ разноцвѣтни ракети, които предаваха една дива феерия. Войскаритѣ македонци, тръпнѣха предъ тази гледка и се взираха къмъ „Голашъ“, „Злеповския-постъ“ и „французката висота“, които мълчаха като изтукани. Отъ време на време се отбиваше нѣкой отъ мълчаливата колона и безъ да му се ще, на сила извършваше нѣкоя физиологическа нужда. Началствующитѣ лица се споглеждаха и мълкомъ сподѣляха съ погледитѣ си психологическото състояние, което бѣ обхванало всички. Чу-